

А мій народ – з душею, наче Сонце...
Ну де ще є така ясна краса?
Увесь цей світ ми тулимо до серця,
Він – пісня наша й радості сльоза.

Ніна ШУГНІЛО

НІНА ІЛЛІВНА ШУГНІЛО – вчитель музичного та образотворчого мистецтва Козлиничівського ліцею Поворської сільської ради.

Багата творчість Ніни Іллівни є життєдіяльним рушієм українського відродження, джерелом доброти, любові та духовності. Поетичні рядки її ніжні й палкі, задушевні й мелодійні. Саме тому вони привернули увагу композиторів і стали піснями. Багато текстів покладено на музику самою поетесою.

Твори Ніни Шугніло чотири рази відзначено на престижному міжнародному літературному конкурсі «Коронація слова». У номінації «Пісенна лірика» здобула перемогу збірка «Мое ніжне люблю...», зокрема, поезія «Роксолана», яку в прямому ефірі читала народна артистка України Ольга Сумська.

І буде Україна

Дай, Боже, нам не гнутись в цю негоду.
Усе мине: і хмари, і дощі...
Ми, українці, маєм душу горду
І гарт козацький маєм у душі!

Не зломлять нас ні ворог, ні руїни.
Як хліб насущний, – воля для життя!
Усе, що тут, ніколи не загине,
Бо тільки з ним ясне серцебиття!

Своїй землі ми хилимось на груди,
Бо кожна її рана – то наш біль.
І кожне горе серце гнівом будить!
Тож, лютий враже, не встоять тобі!

Ти зазіхнув на цю незгасну вроду
Гаїв, полів і шум ясных дібров.
Ти зазіхнув на ту Дніпрову воду,
Що у серцях народжує любов.

Все, що з любові, – в цьому світі вічне.
Все, що з любові, – непоборне теж.
Воно й з могил до бою нас покличе,
І ти й на крок тут далі не пройдеш!

Тут не твої ні гори, ні долини,
Тебе й стежина вжалить-обпече.
І кожна гілочка червоної калини
Не зацвіте, а плюне у лице!

Бо ти прийшов чужинцем лютим, клятим,
Сичиш, як змій, вбиваючи дітей!
Стріляєш і по мертвих з автомата,
Та твій вже недалеко судний день!

Йде Перемога з нами до двобою:
Благословення Боже окриля!
І наших хлопців, соколів-героїв,
Обійме рідна, зранена земля.

Заплаче пісня, затремтить сльозина,
Й така любов, що світлом проросте...
І буде мир! І буде Україна!
Такої в світі більш нема ніде!

Віримо разом

Ми всі думками линемо туди,
Де житнє поле у волошках сяє,
І тихо-тихо, і нема біди,
І просто в серце соловей співає!

Ми всі думками там, де тільки мир,
І так нам легко видихають груди!
Ласкавий Боже, віримо в це ми
І просто знаєм: все це з нами буде!

Ми, українці, – нація крилата,
І, наче птаха, прагне до висот,
Де буде воля, Бог і рідна хата,
Вся Україна і її народ!

І діточки, як квіти, за столом,
Сусід і брат, старенька сива мати.
Усе це буде! Віримо разом!
То ж дай нам, Боже, ворогів здолати!

А жаль тече, як річка і тумани,
Слізьми гіркими обмиває дні.
Слізьми гіркими обмиває рани
Героїв наших на тяжкій війні.

Одна молитва: Боже, їх помилуй!
І не схили в нерівному бою.
Додай їм віри і додай їм сили,
Щоб рідну землю зберегли свою!

Ми всі думками там – де Перемога
Простелить на стежки хрещатий цвіт
І на життя благословенний Богом
Зітхне від щастя переможно світ!

Перемога буде!

(Мойй Україні та українцям)

Той день прийде, благословенний Богом,
І ангел миру буде на плечі.
Той світлий День Святої Перемоги
Засяє сонцем й болем загірчить!

Той день прийде, з усіх боїв натомлений,
Весняним цвітом упаде до ніг.
Такий красивий, гордий і нескорений,
Щоб війнам в світі всім сказати: «Ні!»

Той день прийде в очах сльозою щирою,
І житнім полем землю обійме...
З любов'ю в серці і навки з вірою,
Що кращої землі нема ніде!

Той день прийде – і горе переоре,
І гімн життю співатиме в сльозах...
Такий ясний, глибокий, наче море,
Такий високий, наче небеса!

Той день прийде, благословенний Богом,
На нашу землю, в душі гляне нам.
Лиш вірте й знайте: буде Перемога,
І будуть сонце, й квіти, і весна!

